BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

Anul al 54-lea 16 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei 16 Pagini Nr. 350 Luni 20 Decembrie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful postal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

POLITICA INARMĂRILOR

Anuarul militar al Societăţii Naţiunilor pe anul 1937 cuprinde date statistice şi informaţii interesante cu privire la înarmările statelor.

Notăm, că aceste date statistice şi informaţii au un caracter oficios, de oarece ele sunt puse la dispoziţia secţiei de informaţii a secretariatului Societăţii Naţiunilor de guvernele respective. Anuarul militar dela Geneva mai cuprinde şi monografii asupra organizaţiei armatelor de uscat, a marinelor şi a forţelor aeriene, ca şi a cheltuelilor ce le impun statelor, apărarea lor naţională. Cum însă în această publicaţiune nu se înregistrează decât datele şi informaţiile esenţiale, comunicate de guverne, asupra organizaţiei şi forţelor militare din timp de pace şi nu cuprind nici o dată statistică, sau informaţie relativă la materialul de rezervă, la numărul actual al avioanelor de care dispun marile puteri şi nici asupra cheltuelilor totale bugetare ce sunt destinate armamentelor şi diferitelor nevoi ale apărării naţionale în vederea războiului, nu se poate avea o expunere amănunţită şi sinceră a situaţiei reale militare mondiale.

Se înţelege dela sine, că nici un guvern nu este obligat şi nu este dispus să aducă la cunoştinţa publică şi deci şi la cunoştinţa eventualilor lor adversari de mâine, starea reală a forţelor sale armate, ca şi rezervelor de care dispune în raport cu potenţialul său de război şi cu politica apărării sale naţionale.

Totuşi, putem să ne dăm seama de materialul statistic şi informativ publicat în al 13-lea anuar militar al Societăţi Naţiunilor de ritmul accelerat al cursei armamentelor.

Aşa, de ex. în ultimii trei ani iată cum a crescut tonajul mondial — în mii de tone — al marinei de război:

In 1934 tonajul bastimentelor construite a fost de 5.085 şi al celor în construcţie, 745 — total, 5.830 t.

In 1935, tonajul bastimentelor construite a fost de 5.105, iar al celor în construcţie 908, — total, 6.013. In 1936, tonajul bastimentelor construite a fost de 5.168, iar al celor în construcţie, 994, — total 6.162.

Din cifrele expuse, reese tendinţa de creştere a tonajului marinei de război în condiţii ce nu îngădue o apropiată stagnare.

In ce priveşte armamentele forţelor de uscat şi ele sunt într'o continuă creştere. Rămâne marea necunoscută — aviaţia — asupra căreia informaţiile numerice asupra aparatelor lipsesc. O altă mare necunoscută este şi arma gazelor, care interesează industria specială şi laboratoriile.

Anul trecut, adunarea Societăţii Naţiunilor, ocupându-se de cursa armamentelor ,a definit-o şi caracterizat-o: „o cursă către pericole grave şi necunoscute".

Dar, pericole şi mai grave, prin necunoscutele ce le rezervă, le prezintă dezarmarea, sau insuficienţa înarmărilor, pentru statele ce ar crede în mirajul înşelător al păcei.

Societatea Naţiunilor, a dovedit ea însăşi, atunci când a convocat conferinţa dezarmării, la Geneva, că nu se poate realiza nici dezarmarea totală, nici limitarea armamentelor pe baza unui regulament universal. Conferinţa dezarmării şi-a închis porţile fără să rezolve nimic, căci problema era [illegible] bilă, atâta timp cât va exista pericolul nesiguranţei pentru state şi naţiuni. De aceea şi noi suntem datori să continuăm înarmările şi să ne organizăm forţele militare, aeriene şi navale, aşa cum ne impun interesele apărării naţionale, prin orice sacrificii.

Profetul Ieremia — MICHEL-ANGELO

CÂND VOR AMUŢI PATIMILE

Ministerele de interne şi justiţie continuă cu darea de circulări şi instrucţiuni prin care autorităţile în subordine sunt invitate să asigure propagandei electorale condiţiuni de linişte şi libertate.

Fireşte, nu punem la îndoială bunele intenţii de care sunt călăuziţi autorii acestor circulări şi instrucţii. Odată cu această declaraţie, nu ne putem abţine însă dela constatarea că efectul urmărit nu se produce. Incidentele electorale sporesc pe măsură ce se apropie ziua alegerilor şi — ceeace ne putem deplânge în deajuns — se înăspresc, mergând până la vărsare de sânge şi chiar moarte de om. Iar fapt care umple de amărăciune sufletul oricărui român, este că cei ce se bat, se rănesc şi se omoară între dânşii ,sunt fraţi de ai noştri de un neam şi de o lege, sunt români, cari, deşi înregimentaţi în partide politice deosebite, doresc însă cu aceiaşi putere şi cu acelaş grad de sinceritate binele neamului din care fac şi ei parte. Merg pe drumuri diferite, dar la capăt, aceste drumuri se întâlnesc, ţinta de atins fiind comună.

Insă, faptul brutal, fapt care stârneşte bucuria adversarilor ideiei naţionale, nu poate fi tăgăduit: se sfâşie între dânşii românii, duc un război de nimicire reciprocă naţionaliştii.

Eforturile bune şi îndemnurile la potolire sunt acoperite şi înăbuşite de strigătele puternice ale patimilor deslănţuite. Numărul de voturi şi numărul de locuri de deputaţi sau de senatori ce urmează a fi cucerite în zilele de 20 şi 22 curent, întunecă judecata obiectivă şi primează orice alte consideraţiuni. Judecând după mâhnitorul spectacol din aceste zile de campanie electorală, ceeace înseamnă o rătăcire a multor minţi senine şi de înnourare a multor suflete curate, s'ar părea că s'a săpat o prăpastie între luptătorii pentru înfăptuirea primatului naţional şi că, drept urmare, în loc de a se pune din nou cu forţe unite în slujba idealului ce trebue să fie scump tuturor românilor, ei îşi vor irosi toate puterile şi toată energia pentru a se nimici unii pe alţii.

Aşa glăsuesc aparenţele, care sunt o îndreptăţire pentru ca adversarii idealului naţional să-şi frece mâinile de bucurie, crezând că vor continua să se menţină în situaţiile privilegiate ce au acaparat, situaţii a căror menţinere este condiţionată de menţinerea în stare de inferioritate a elementului românesc.

Putem afirma însă că se înşeală. Facem această afirmaţiune, întemeindu-ne pe un adevăr elementar, dar concludent. Pe adevărul că patimile stârnite de alegeri sunt trecătoare, pe când elementul românesc, cu nevoile şi durerile lui, cu umilinţele şi suferinţele ce îndură din partea elementelor străine, este permanent. E izbitoare situaţia strigător de nedreaptă în care, faţă de elementele româneşti, se găseşte în tot ce se atinge de viaţa economică a unei ţări şi a unui popor.

Se cunoaşte disproporţia, căreia nu i se poate găsi ceva asemănător în alte ţări, între numărul covârşitor al populaţiei româneşti şi importanţa atât de slabă şi redusă a acestei populaţii în viaţa economică. In mâini străine se găseşte cea mai mare parte din industrie, tot aşa cum comerţul din ţară numai în mică proporţie se găseşte în mâinile românilor.

Se mai cunoaşte adevărul, confirmat pretutindeni, că, cine stăpâneşte viaţa economică a unei ţări, ajunge cu timpul să stăpânească şi viaţa politică şi viaţa culturală. Cu alte cuvinte, ajunge a avea un rol hotărîtor în destinele ţării şi ale poporului.

Când vor amuţi patimile deslănţuite de alegeri, aceste adevăruri se vor impune din nou atenţiei şi preocupărilor tuturor bunilor români, făcându-i să se desmeticească şi să meargă din nou pe drumul, care nu este al unui partid, ci e drumul drept şi mare la capătul căruia stă ridicarea neamului şi întărirea ţării prin înfăptuirea primatului naţional.

Acest optimism al nostru izvorăşte din realitatea lucrurilor, din necesităţi vitale pentru neam şi ţară, necesităţi ce se cer satisfăcute fără şovăială şi fără amânare.

N. BATZARIA

SCRISORI DIN ROMA

DUPĂ RETRAGEREA ITALIEI DIN SOC. NAŢIUNILOR

de N. de ALDISIO

Roma, Decembrie

Decizia marelui consiliu al fascismului, în virtutea căreia, cu începere dela 11 Decembrie, Italia nu mai face parte din Societatea Naţiunilor, nu trebue să fie considerată numai în ea însăşi, dar şi în raport cu noua situaţie a guvernului din Roma, în faţa situaţiei internaţionale.

Motivele care se invocă pentru a explica o astfel de hotărîre sunt cunoscute, şi ele par logice.

După ce a proclamat Imperiul, guvernul fascist trimisese Societăţii Naţiunilor memorandum-ul contelui Ciano, care îşi oferea din nou colaborarea sa. De atunci Italia a aşteptat ca împrejurările să îngăduie Societăţii Naţiunilor să rezolve chestiunea etiopiană. In mai multe rânduri, această posibilitate a părut că se prezintă, dar în ultimul moment nu s'a mai făcut nimic. Nădejdiile se treziseră din nou vara trecută, când a fost vorba de faimoasele negocieri italo-britanice. Şi d. Mussolini, spre a înlesni sarcina areopagului internaţional dela Geneva, indicase, în mod clar, în discursul care l-a ţinut la Palermo, în urma marelor manevre din Sicilia, că nu se mulţumea cu simpla constatare de către Societatea Naţiunilor, că Etiopia a încetat de a exista ca putere independentă şi suverană. Incă odată, speranţele Italiei fuseseră înşelate.

Gestul d-lui Mussolini înseamnă deci, înainte de toate, că n'are nici un motiv de a conta pe începerea unor negocieri cu Marea Britanie, negocieri cari ar fi trebuit să ducă la o destindere completă între cele două ţări. Acesta este un punct

(Continuare în pag. 2-a)

Datele false ale recensământului populaţiei României

România este singura ţară din Europa — exceptând Rusia sovietelor, — care nu dispune de date CERTE, nici asupra populaţiei sale totale, nici asupra numărului populaţiei repartizată pe neamuri, prin stabilirea originei etnice a locuitorilor săi.

Recensământul din 1930 s'a făcut în condiţiuni atât de defectuoase, încât nici astăzi nu avem rezultatele sale definitive.

Dacă consultăm „Anuarul statistic al României 1935 şi 1936" nu găsim decât cifre asupra populaţiei ţării, bazate pe calculul probabilităţilor:

In 1930 am avut, probabil o populaţie de 17.888.992 locuitori; iar pentru anii următori până la 1936, deasemenea cifre probabile:

1931, — 18.166.336 loc.
1932, — 18.426.575 loc.
1933, — 18.652.678 loc.
1934, — 18.914.327 loc.
1935, — 19.087.770 loc.

Aşa, că tot pe temeiul calculului probabilităţilor, România mare ar avea astăzi o populaţie totală de peste 20 milioane locuitori.

Dacă trecem acum la repartizarea populaţiei pe neamuri, constatăm erorile grave ce s'au săvârşit cu prilejul efectuării operaţiunii recensământului din 1930, — erori ce îşi găsesc origina în condiţiunile defectuoase şi chiar uşuratece, în care s'au luat declaraţiile asupra naţionalităţii; ca şi într'o împărţire a grupurilor minoritare ce nu corespunde, nici cerinţelor etnice şi ştiinţifice, nici datelor istorice, nici intereselor noastre naţionale.

Vom face imediat dovada celor afirmate.

După recensământul efectuat în 1930 şi datele publicate în „Anuarul statistic al României 1935 şi 1936", iată cum sunt repartizate grupările etnice minoritare:

Unguri, Germani, Ruşi, Ruteni, Ucrainieni, Sârbi-Croaţi-Sloveni, Bulgari, Cehislovaci, Poloni, Huţani, Evrei, Greci ,Albanezi, Turci, Tătari, Găgăuţi, Ţigani şi „alte neamuri".

Lipseşte cel mai important grup etnic din Transilvania: Secuii. Unde sunt Secuii? Pentru ce au dispărut ei din statistica oficială românească, CAND EI SUNT POMENIŢI IN TRATATUL DE PACE RELATIV LA MINORITAŢI, CA UN GRUP ETNIC DEOSEBIT DE UNGURI ŞI DE CELELALTE NAŢIONALITAŢI?

Nu numai tratatul de pace prin pactul special al minorităţilor menţionează existenţa Secuilor din Transilvania, ca grup etnic aparte, deosebit de minoritatea maghiară, dar până la 1918 şi Ungurii i-au considerat tot aşa, ca şi toţi istoricii şi sociologii străini ce s'au ocupat în lucrările lor de populaţia acestei provincii. George Reichersdorff, în lucrarea sa istorică asupra Transilvaniei, publicată în 1595 spune că Secuii nu sunt din acelaş neam cu Ungurii.

Toţi istoricii maghiari din trecut şi contimporani, începând cu cronicarul Simon de Keza şi sfârşind cu cei din epoca noastră, ca Himan Balint, Iancso Benedek, Bertha şi alţii, au recunoscut caracterul specific etnic al Secuilor.

Din „Uniunea celor trei naţiuni" — acel pact monstruos din trecut împotriva Românilor din Transilvania — n'au făcut parte Ungurii, Secuii şi Germanii?

Dacă Secuii ar fi fost unguri, cum ar fi putut ei în acea epocă să fie consideraţi ca „naţiune" deosebită? Dacă Secuii ar fi fost unguri, cum ar fi putut cronicarul lor din secolul al XVII-lea, Cserei, să scrie, că „nenorocirea Transilvaniei totdeauna din ţara ungurească şi dela unguri s'a tras" şi a îndemnat pe compatrioţii săi, Secuii, „să nu se întovărăşească cu ungurii spre a nu suferi înfricoşător"?

Numai după 1918, Ungurii, prin propaganda lor şi în interesul politicii lor revizioniste şi iredentiste, au trecut pe Secui în grupul minoritar maghiar din Transilvania, spre a spori numărul lor, cu toate că prin tratatul de pace ei sunt menţionaţi ca grup etnic separat.

Dacă revizioniştii din Budapesta vor să fie confundaţi Secuii cu Ungurii şi au interesul să prezinte străinătăţii, — în publicaţiile lor destinate propagandei revizioniste, — date statistice false cu privire la populaţia Transilvaniei, sporind numărul minorităţii lor cu înglobarea Secuilor, cum se poate ca noi să tolerăm aceleaşi falsuri în statisticile oficiale asupra populaţiei României Mari?

Cui serveşte dispariţia Secuilor din aceste statistici oficiale româneşti, dacă nu Ungurilor ce vor să fie mai mulţi decât sunt în realitate?

Cum se explică apoi faptul, că în acelaş Anuar statistic oficial, al României, Rutenii sunt separaţi de Huţani şi de Ruşi, fiecare având rubrica lor; Găgăuţii, cu tot numărul lor neînsemnat, sunt trecuţi în rubrica lor, ca grup etnic deosebit; iar Secuii, care formează singurul grup etnic compact şi important din Transilvania, sunt daţi în lotul maghiar, când tratatul de pace îi consideră grup etnic deosebit?

Iată o gravă omisiune ce dezvăluie condiţiunile uşuratece şi condamnabile în care s'a efectuat singurul recensământ după unire din 1930 şi pe baza cărora continuă să se introducă în statisticele populaţiei noastre, date false, cu privire la minorităţile etnice, ce folosesc revizioniştilor maghiari. Dar, mai sunt şi alte erori grave în datele provizorii ale recensământului din 1930, despre care ne vom ocupa într'un alt articol.

R. SEIŞANU

ŞEFUL DE STAT-MAJOR AL AVIAŢIEI FRANCEZE

D. general Fequant, şef al stat majorului general al armatei aerului, în Franţa

—xox●xox—

FILME

Dintr'un dosar dela o instanţă de control administrativ.

„Martorul Icsulescu declară următoarele:

„Recunosc că trebuia să supraveghez mai de aproape pe casierul care a delapidat o sumă atât de mare. Cred însă că nu e cazul să mi se impute suma solidar cu celelalte persoane răspunzătoare, întrucât am în favoarea mea două scuze.

„Prima: eram atât de încărcat de atribuţiuni, în cât nu mai aveam timpul necesar unei verificări amănunţite. Este dovedit că lucram la biurou 16 ore din 24. Sunt acte în dosar.

„A doua: d. controlor-şef, care era ocupat mai puţin şi care mă verifica şi pe mine, l-a găsit totdeauna în regulă pe subalternul necinstit. N'avea pentru el decât laude. Aceasta forma pentru mine un gir moral.

„La întrebarea: „Cum vă explicaţi această uşurinţă, această îngăduinţă, această culpă a controlorului-şef?", răspund:

„Multă vreme n'am înţeles-o, dar astăzi mi-o explic. In loc să-i facă controluri inopinate, îl prevenea telegrafic. Apoi, adesea îl anunţa că vine cu mosafiri. Câte odată îi preciza locul dorit pentru petrecere, mâncările şi vinurile preferate. Mi-aduc aminte că odată am rămas uluiţi de un spectacol nemaipomenit. Spre a-i face surpriză şefului şi prietenilor săi, delapidatorul a suit în pod un butoi şi i-a aşezat nişte tuburi ce străbăteau tavanul ajungând deasupra mesei. Astfel, petrecăreţii nu mai aveau nevoe să piardă vremea umplând şi deşertând paharele. Ei sorbeau vinul din tuburi până se golea butoiul — şi apoi venea altul la rând... Atunci era nostim; dar constat că astăzi e tragic".

Don José

Polonia nu se retrage din Liga Naţiunilor

Varşovia, 17 (Radio-Central). — **Impresia puternică produsă în străinătate de articolul agenţiei politice poloneze de acum câteva zile, care a dat naştere la svonuri despre posibilitatea ieşirei Poloniei din Societatea Naţiunilor, a îndemnat cercurile competente poloneze să treacă la o acţiune spre a şterge această impresie nefavorabilă.**

Ziarul „Kurrier Codzienny" publică un articol inspirat de ministerul de externe polonez, în care arată că svonurile răspândite în străinătate despre posibilitatea eşirii Poloniei din Soc. Naţiunilor, nu corespund de loc realităţii.

Cu această ocazie, ziarul subliniază că Polonia nu este dispusă să sprijine politica pactului anticomunist.

Preşedintele Statelor-Unite in excursie

D. Roosevelt, preşedintele Statelor-Unite ale Americii, a fost, de curând, la pescuit, făcând o excursie pe coastele Floridei. Iată-l, în automobilul care-l duce spre oraş, răspunzând la salutul mulţimii, dar însoţit de o gardă de poliţişti cari au greaua sarcină de a împiedeca un eventual atentat

FIOROSUL CRIMINAL WEIDMANN

Ucigaşul Weidmann, în costum de ocnaş, este escortat de poliţie spre a fi instruit de judecător.